

Zápis ze ze schůzky Farní rady dne 5. 6. 2008 v 18.30 hod. v městském kostele

Přítomni: P. I. Prokop, p. Mareš, p. Hoyer, J. Matějka, pí Hochmutová, pí Hořejší – zástup za p. Hořejšího, pí Homíková
Veřejnost: I. Hoyerová, M. Hoyerová, pí Kozlová

Nepřítomni: p. Liška, p. Částka, p. Hašek, p. Hochmut

1. Výběr odstínu nátěru nových lavic v městském kostele

- 6 hlasů pro světlý načervenalý odstín, 3 hlasy pro přírodní odstín
- budou ještě osloveni nepřítomní členové farní rady, kteří se nevyjádřili
- pí Peštová bude požádána, aby namíchala na ukázkou světlý načervenalý odstín barvy

2. Připomínky, nedostatky nové vzorové lavice

- a) zaoblení bočních hran sedáku nebo oblouk boční stěny lavice zarovnat zároveň se sedákem
- b) plochu lavice na zpěvník zvětšit na výšku o 1 cm
- c) zarážku na zpěvník zapustit do boční stěny či protáhnout okraj boční stěny, aby lišta nevyčnívala
- d) hrany zarážky na zpěvník=lištu zakulatit
- e) vyztužit, zpevnit sedák lavice v prostředku, aby nedocházelo k pružení, vytváří se škvíra mezi sedákem a opěrákem

3. Oprava-okopání věže farního kostela

- odhad okopání (bez nové omítky) od firmy Rios Příbram – 106 000,- Kč
- firma Novadus, která omítku prováděla, se přetransformovala na společnost s jiným zaměřením
- provedené práce už nejsou v záruční lhůtě
- navržena oprava z plošiny, protože postavení lešení propočteno na cca 30 000,- Kč

4. Oprava sítěky v malé věžičce farního kostela

- ochrana proti holubům

Zapsala: Jana Horníková

Zprávy a oznámení

Účast na školení

V úterý 10. června se zúčastním posledního pravidelného školení mladých kněží v tomto školním roce na biskupství v Českých Budějovicích. V tento den proto nebude v Rožmitále mše sv. Ve středu 11. června pak bude mše v městském kostele už od 16.00 hod.

Bohoslužby v domově důchodců

V kapli rožmitálského domova důchodců bude ve čtvrtek 12. června od 14.30 hod. sloužena mše sv.

Mše 18. a 19. června

Ve středu 18. června bude mimořádně mše sv. v městském kostele už od 8.00 hod. ráno a ve čtvrtek 19. června naopak až od 18.00 hod. večer. Důvodem je vikariátní setkání katechetů, na něž jsem byl pozván.

Úmysly mší svatých od 9. do 22. června 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 9.6.	mše sv. není	Po 16.6.	mše sv. není
Út 10.6.	mše sv. není	Út 17.6.	Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu a za d. v o.
St 11.6.	Za rodiče Žofii a Václava Lašťovkovy ze Sedlice	St 18.6.	Volná intence
M 16.00 !		m 8.00 !	
Čt 12.6.	Za Františka Plassa a rodinu Plassovu	Čt 19.6.	Za Ludvíka Brožka a d. v o.
m		M 18.00 !	
Pá 13.6.	Za rodinu Kozákovu a Korejškovu	Pá 20.6.	Za rodinu Holanovu
M		M	
So 14.6.	Za Františka Mácu a Růženu Mácovou	So 21.6.	Za Aloise Kortschika a dvě manželky
M		M	
Ne 15.6.	Za Václava Jeníčka, rodiče a sourozence	Ne 22.6.	Za Františku a Josefa Drechslerovy
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 18. 6. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i stylist. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 10 Ročník V

8. června 2008

Pozdravy z pouti

Chtěl bych se s Vámi podělit o několik zážitků z kněžské pouti do Bavorska, které jsem se zúčastnil ve středu 4. června. Společně s českobudějovickým pomocným biskupem Mons. Pavlem Posádem a dalšími duchovními z naší diecéze jsme zamířili nejprve do Sammarei, což je poutní místo ležící asi 25 km západně od Pasova.

U nás je téměř neznámé, ale zbožní Bavoři je nazývají malý Altötting a má pro ně i podobný význam. Najdeme zde nejstarší dochovaný dřevěný kostelík v Bavorsku. Postavili si jej cisterciáckí mniši počátkem 16. století uprostřed svého hospodářského dvora. Nezvyklé pojmenování Sammarei pochází z latinského Sancta Maria, zkomoleného místním nářečím. V roce 1619 vypukl ve dvoře obrovský požár, ale kostelík uprostřed plamenů neshořel. Navíc se ohořelá jablona, rostoucí v těsné blízkosti stavby, na jaře jakoby zázrakem znovu zazelenala a přinesla výborné plody. Tento div vedl mnihy, aby společně s bavorským vévodou Maxmiliánem postavili nad kostelíkem velkou kamennou poutní svatyni a vyzdobili ji nádherným oltářem. Dnes zde tedy najdeme malý kostel schovaný ve velkém. Malý kostelík i s věžičkou, zvonkem a šindelovou střechou se schovává v presbytáři za hlavním oltářem a je doslova obložen stovkami malovaných tabulek, které zde zavěsili poutníci jako výraz vděčnosti za vyslyšení svých prosb a pomoc Panny Marie. V temném nitru dřevěného kostelíka září pouze starobylý obraz Matky Boží s Ježíškem.

My jsme však sloužili mši sv. v kostele velkém, u raně barokního oltáře z poloviny 17. století, který je ozdobený množstvím nádherných obrazů a soch. Před kostelem jsme shlédli i krásnou moderní fontánu ve tvaru jabloně z jejíž větví tryská voda na připomínku dávného zázraku. Poté jsme společně s místním panem farářem, který je mimochodem Polák, poobědvali v jednom ze zdejších útulných hotýlků. Mohli jsme tak zhodnotit i typickou bavorskou kuchyni a pivo.

Za silného deště, který nás provázel téměř po celou naši pout, jsme pak pokračovali malebnou krajinou do místa zvaného Sankt Salvator. Zde jsme v nepatrné vesničce našli rozlehlý klášter zasvěcený Nejsvětějšímu Vykupiteli. Patřil až do začátku 19. století řádu premonstrátů, ale při tak zvané sekularizaci za napoleonských válek byli řeholníci vyhnáni a klášter zrušen. Z kláštera je dnes luxusní hotel, ale klášterní kostel se dochoval v plné nádheře, do níž byl přestavěn těsně před zrušením kláštera. Je to skvost barevného jihoněmeckého rokoka, plný světla, fresek a skvostných oltářů.

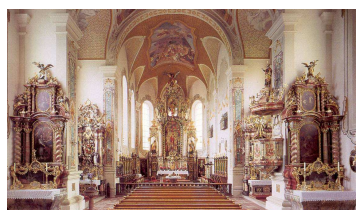
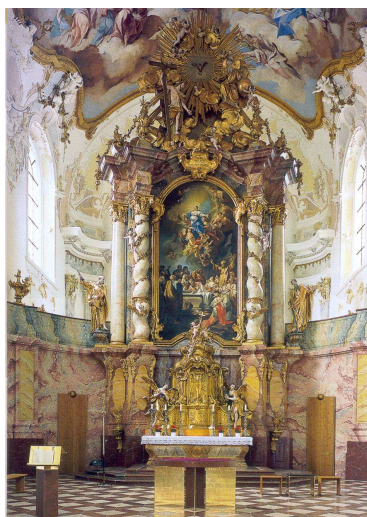
Naše cesta pak pokračovala do města Fürstenzell, kde jsme byli očekáváni otci misionáři z kongregace maristů. Maristé zde donedávna sídlili v někdejším cisterciáckém klášteře, který měl podobný osud, jako zmiňovaný klášter Sankt Salvator. I on byl založen ve 13. století významnou místní šlechtou a i on byl v roce 1803 zrušen. Maristé, kteří přišli z Francie, se v něm usídlili v druhé polovině 19. století, ale před nedávnem klášter prodali a postavili si blízko odtud nový dům, který jim lépe vyhovuje. V klášterním kostele však nadále konají bohoslužby. Z námi navštívených klášterů byl ten fürstenzellský největší a nejhonosnější. Dobře dokazuje, jakému významu se tento klášter těšil. Je vystavěn v duchu pozdního baroka přecházejícího v rokoko. Najdeme zde i technické kuriozity jako ohromnou monstranci zabudovanou v hlavním oltáři, která se spouští a pozdvihuje pomocí kladkostroje, nebo velice zajímavé vyklápěcí zpovědnice schované ve zdi. V klášteře

nalezneme i skvostnou barokní knihovnu a další reprezentativní sály. Vykonalí jsme zde krátkou pobožnost, jako poděkování za zdar naší pouti, a odebrali se na zdejší moderní faru, kde už byla připravena večeře. Zde jsme se rozloučili s německými organizátory poutě, kteří vše s typickou důkladností naplánovali a připravili.

Pak už nás čekala pouze zpáteční cesta kolem Dunaje a přes podvečerní Šumavu zalévanou mohutným deštěm a místy zahalenou v husté mlze. Projeli jsme přes opuštěný hraniční přechod Strážný a byli zase doma. Tento poslední úsek naší pouti byl velice romantický a vytvořil tečku za opravdu hezký prožitým dnem.

Možná vás tato pout' bude inspirovat i při plánování vašich prázdninových cest. Navštívit tato místa, včetně Pasova plného památek, určitě stojí za to.

P. Ivo Prokop

Z historie 73. část – P. Ferdinand Šít (2.)

I v tomto díle budeme pokračovat zápisky P. F. Šíta, který se sice zdejším administrátorem stal až v r. 1933, avšak jeho předchůdce – P. Stanislav Turek do farní kroniky nezapísoval. Jeho krátké působení zde bylo poznamenáno častými nemocemi a sporem s nájemcem farního hospodářství, který vyústil v nepřátelství vedoucí k různým podpisovým akcím na podporu faráře i proti němu.

Ale vezměme to od začátku, přesněji řečeno, vraťme se na samý počátek 30. let a nechme pisatele vyprávět. Opět se dovíme řadu zajímavostí, mj. také odhalíme, že misijní kříž u sakristie farního kostela pochází až z této doby a jeho předchůdce byl vztyčen poblíž Nepomuku.

„V letech 1931–33 se konečně v naší farnosti podařilo rozšířit výborný časopis náboženský – týdeník „Neděli“ (celkem asi 200 výtisků). – Od 21. do 31. 3. 1931 (včetně) konali zde v obou kostelích sv. misie tři kněží – redemptoristé ze Svaté Hory (vldpp. Vachalec, Metelka a ... jméno neuvedeno – pozn.); kajčínků bylo celkem asi 2000. Na Květnou neděli 29. 3. 1931 odpo. byl imposantní průvod s novým křížem misionárním ze zámku do městského kostela a pak k farnímu kostelu, u něhož před sakristií jej slavně posvětil vldp. superior Vachalec.

V neděli 15. 11. 1931 byl v Praze slavně intronizován nový arcibiskup: nejdůst. pan Th & JUDr. Karel Kašpar, jenž byl dosud biskupem královéhradeckým.“

Karel kardinál Kašpar (16.5.1870 Mirošov u Rokycan –21.4. 1941 Praha) byl 21. biskupem královéhradeckým (1921–1931) a 32. arcibiskupem pražským (1931–1941). Kardinálem se stal 16. 12. 1935. Po teologických, filosofických a právnických studiích působil od roku 1899 jako spirituál Strakovy akademie v Praze a od roku 1907 jako kanovník metropolitní kapituly u sv. Víta. Dne 8.3.1920 byl jmenován biskupem betsajdským a světcím biskupem královéhradeckým, 13.6.1921 pak sídelním biskupem královéhradeckým, 29.6. téhož roku byl nastolen. Kašpar byl vynikajícím znalcem církevního práva a liturgie, napsal řadu knih, článků a studií, jež byly uveřejněny převážně v Časopise katolického duchovenstva. 22.10.1931 byl jmenován pražským arcibiskupem. 16.12.1935 byl za své zásluhy jmenován kardinálem. Zemřel 21.4.1941 v Praze, je pochován ve svatovítské katedrále.

„Na podzim r. 1931 i v dalších letech se ukazuje víc a více hrozivá příšera nezaměstnanosti lidu, a proto se konají sbírky Katolické akce na podporu těch nejchudších. – Dp. Farář St. Turek byl od 24. 11. do 8. 12. 1931 těžce nemocen na zápal plic (již asi popáté), a proto v r. 1931 (i v dalších letech) měl místo nás všechny roráty v městě ochotně vldp. katecheta Josef Jána. – Od 12. 3. 1932 do 15. 3. byla tu obnova sv. misie – triduum – opět pod vedením OO. Redemptoristů ze Sv. Hory. – V pondělí svatodušní 16. 5. 1932 byla zde slavnost 1. sv. přijímání dítek z přespolních škol., slavnost také významná, jež tu do r. 1930 nebyla náležitě využita k duchovnímu povznesení. – Od 5. do 12. června 1932 konaly se na Sv. Hoře velkolepé slavnosti na památku 200letého výročí korunovace Rodičky Boží; česko-budějovická diecése a tedy i náš blatenský vikariát měly pro sebe vyhrazeno úterý 7. června, kdy tam měl pontifikální mši sv. náš nejdůst. biskup Dr. Šimon Bárta. – Dne 16. 6. 1932 zde vykonal kanon. visitaci vldp. děkan a biskup. sekretář Stan. Suda z Březnice; zkoušel děti z obou městských škol. – 5. 7. 1932 byla u pomníku padlých vojínů ve Vranovicích sloužena mše sv. – Sběrka katol. charity v říjnu 1932 vynesla zásluhou sl. Julie Pobudové z R. p. Tř. nečekaný obnos 777 Kč. – V neděli 4. 12. 1932 odpo. byl u přifařené vesnice Nepomuku slavně posvěcen obnovený kříž, který stál do 29. 3. 1931 u farní sakristie.

Z různých neshod, které vznikaly mezi dp. farářem Stan. Turkem a jeho nájemcem farního hospodářství zdejšího, p. Stan. Špeciánem hlavně proto, že neměli tito 2 spolu řádně vyhotovené písemné smlouvy, úředně schválené (měli jen jakous takous dohodu ústní), došlo k soudům a k zjevnému nepřátelství, které mělo v zápětí smutné zjevy ve zdejší farnosti, kdy tak těžko se pracovalo všem kněžím a autorita jejich upadala čím dále, tím více. Došlo k neblahým podpisovým akcím pro a proti odstranění faráře Turka ze zdejší farnosti, až konečně měl týž i nájemce Špecián opustiti zdejší faru. Dp. farář St. Turek odešel za duchovního správce do Kolince u Klatov, ale zmíněný nájemce plácem a stížnostmi uprosil nejd. biskupskou konsistoř v Č. B. i zdejší patronátní úřad, že ho zde ještě na 1 rok nechali (bydlil v pravé polovici farní budovy), když mezitím byla konečně po mnoha obtížích vyhotovena, podepsána a schválena řádná smlouva mezi ním z jedné a administrátorem spolu s patronát. úřadem z druhé strany. Ale ani potom nebyl farní dům ušetřen nedůstojného křiku a výtržností, zvláště po návratu nájemcově (častém!) z nejrůznějších hospod. – Od r. 1933 je velmi zmírněn – proti dřívějšímu – postrní řád.“

Z výše uvedeného poznáváme, že lehké to tu duchovenstvo skutečně nemělo. Na faře nebyl klid a povinností bylo mnoho. Žádný z duchovních v Rožmitále dlouho nevydržel. Zápisy ve farní kronice se začaly zestručňovat a zanedlouho skončily úplně. Jako by ani na to již nebyly síly. Ale ta největší tragédie se teprve chystala. A o ní zápisy ještě máme. Ale necháme si je až na příště.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová